

СЯЛЯНСКАЯ

НИВА

Няхай жыве Беларускі Народ!

Адрэс Рэдакцыі і Адміністрацыі:

ВІЛЬНЯ, ЗАВАЛЬНАЯ 6. (Wilno, Zawalna 6.)

Рэдакцыя адчынена штодня ад 9 да 3 гадзіны апрача свята.

Рэдактар прыймае ад 12 да 2 гадз.

Зямля Сялянству бяз выкупу!

Падпіска:

на адзін месяц — 1 зал., на 3 месяцы — 2 зал.,
на 6 месяцаў 4 зал., на год — 8 зал.

Для заграшчы удвая даражэй.

Аплата надрукаванага залежыць ад рэдакцыі

ВЫХОДЗЕ ў СЕРАДУ І СУБОТУ.

ОРГАН БЕЛАРУСКАГА СЯЛЯНСКАГА САЮЗУ.

Прывітаньне.

Мы жывём на Вацькаўшчыне і змагаемся са сваёю гаротнасьцю, імкнучыся перамагчы яе і выбіцца на новы шлях да лепшае будучыны. Мы змагаемся за лепшую будучыну Вацькаўшчыны дзеля таго, што любім яе і хочам бачыць яе шчасліваю.

Але-ж ня ўсе сыны Беларусі жывуць пад яе родным небам, ня ўсіх яна корміць сваім „насушным“ хлебам. Шмат, вельмі шмат яе сыноў з за рожных прычынаў, раскідана па сьвеце, яны жывуць ад яе далёка і надта далёка, сярод чужых людзей і абставінаў. Некатарых з іх гэтая доля спаткала нядаўна, а іншых некалькі дзесяткаў гадоў назад.

Але-ж нікая сіла ня зможа выдраць з грудзей таго, што дала пры нараджэньні і ўзгадаваньні мілая Вацькаўшчына! Ужо гэтакі існуе закон, што — Вацькаўшчына даражэй усяго таго, што толькі спатыкае чалавек на жыццёвым шляху!

І дзе толькі няма Беларусаў? Сібірская тайга, дымная чэхаславацкая Прага, далёкая Амэрыка і многа іншых краінаў і старонкаў даюць прытулак сынам Беларусі.

Жывуць Беларусы там не таму, што маюць якія-колечы панскія капрысы, ганяцца за навізнамі жыцця ад непамернае раскошы і бяздзейнасьці, а таму, што капрысная доля, дзякуючы злой волі валадароў над Беларусяй, вытвараюць гэтыя ўмовы і варункі жыцця, што загнаны і замучаны гаротнасьцю Беларус пакідае Вацькаўшчыну, каб на чужыне цяжкай працаю здабываць сабе кавалак хлеба. Ёсць і гэтакія, што не маглі спакойна насіць чужакае ярмо і парываліся скінуць яго і вольна, за гэтыя парываньні да вольнасьці, будучы пераследаванымі, пакідалі Вацькаўшчыну, каб захаваць сваё жыццё і далей працаваць за межамі на яе карысьць.

Гэтыя зьявішчы нашай сучаснасьці напайняюць нас жалем, дык і надта было-б безпрасьветна калі-б з-за гэтага сумнага жалю не паказваліся сьветлыя казулькі радасьці!

Гаворачы гэта мы маем на прыкмеце тую добрую зьяву, што дзе бы ня быў Беларус, дык ён ня губіць свайго нацыянальнага аблічча, а астаецца самым сабою. Яшчэ маем на ўвазе і тое, што Беларусы, дзе і як-бы яны ня жылі, заўсёды носяць у сваім сэрцы пачуцьцё прыхільнасьці да Вацькаўшчыны і некалькі магчыма дапамагаюць ёй.

Перад гэтым „Сял. Ніва“ падала некалькі вестак аб жыцьці Беларусаў у Амэрыцы. І як сьведчаць гэтыя весткі, там далёка за многаводным акіянам Беларусы жывуць сваім жыццём і арганізуюцца, каб дапамагчы у гэтай цішэйшай форме і меры

Пасьля забойства Войкава.

Польскія ўлады вельмі энэргічна павялі сьледства ў справе забойства Войкава. Варшаўскі пракурор і сьледавацель прыяжджалі на т у Вільню, дзе паміж іншым дапрашвалі Паўлюкевіча і яго супрацоўніка князя Друцкага-Падбярэскага.

Усе арыштаваныя расейцы ў Вільні—звольнены. Паміж імі і Кавэрдаю ніякае сувязі не ўстаноўлена.

Жонка забітага пасла Войкава, на яе аб гэтым дамаганьне, дапушчана быць прысутнаю пры ўсіх дапросах у справе забойства. Яе прэтэнсіі матэрыяльнага характару польскі ўрад згаджаецца здаволіць.

Аканчальна няведама, але-ж магчыма, што Кавэрду будзе судзіць ваенна-палявы (даразны) суд. Абаронцам Кавэрды згадзіўся быць віленскі адвакат Андрэў без ніякае платы.

Провады Войкава з Варшавы.

10 г. чэрвеня цела забітага пасла Войкава праводзілі з гмаху пасольства да станцыі, каб чугункаю адправіць у Маскву.

Адзін паграбовы катафальк вёз труну, а другі вянкi, сярод якіх выдзяляўся вянок супрацоўнікаў пасольства і польскага міністра спраў заграшчыных.

Пры гэтых провадах польскі ўрад аддаў забітаму паслу генэральскія ганоры. На вуліцах дзе мела праходзіць жалобная працэсія выстраяна была з абодвух бакоў вайсковая стража. Перад працэсіяй праходзіў вайсковы аддзел пяхоты з вайсковым аркестрам, кавалерыі, і артылерыі, далей два вазы з вянкамі і катафальк з целам пасла.

За труною ішлі сям'я пасла, супрацоўнікі пасольства, прадстаўнікі п. Прэзыдэнта, не-

Прэзыдэнт Польшчы п. Масьціцкі атрымаў падзяку ад Старшыні Радавага Выканаўчага Камітэту Калініна за выражаны спагад жалю з прычыны забойства.

Польскі ўрад цераз свайго пасла ў Маскве даў вельмі лагодны, канкрэтны і ветлівы адказ на савецкую ноту, даводзячы, што Польша ня можа быць адказнаю за праступкі чужых ей элементаў. Гэта самае пішуць і ўсе зўрапейскія газеты. Дык здаецца, што паважнейшага канфлікту паміж Польшчай і Саветамі ня будзе, хоць некаторыя чакалі паўтарэньня сараеўскае эпапэі.

Польскія газеты надта добра адклікаюцца аб забітым савецкім пасле Войкаве, пішучы, што Войкаў стараўся наладжваць добра-суседзкія адносіны між Саветамі і Польшчай.

каторыя міністры з п. Бартлем, дыплёматычны корпус і прадстаўнікі ваяводзкіх і меславых уладаў Варшавы. Замыкалі афіцыйную частку паходу вайсковы аддзел пяхоты, артылерыі і кавалерыі.

На станцыі, калі цела пасла Войкава ўняслі ў дэкаранавы вагон і прадстаўнікі ўладаў мелі вяртацца дамоў, дык віцэ-прэм'ер Бартэль і ўсе прысутныя міністры, а таксама і сябры дыплёматычнага корпусу яшчэ раз выразілі ўдаве Войкавай спагад жалю.

Цягнік рушыў са станцыі пад зыкі жалобнага маршу.

Да савецкай граніцы праводзілі цела Войкава: сям'я, некаторыя супрацоўнікі пасольства і ад польскага ўраду сэкратар міністра Заможных Спраў, пры ганаровай вайскавай старошы.

Падзеі у Радавым Саюзе.

У сувязі з петраградзкім замахам на камуністычны клуб і забойствамі Опанскага і Войкава, бальшавіцкі ўрад распачаў чырвоны тэрор, каб напалохаць контррэвалюцыянераў. Па загаду Маскоўскае чэразвычайкі без ніякага суду ў Маскве растралілі 20 чалавек, якія былі арыштаваны па западозраннасьці ў анты-бальшавіцкай дзейнасьці. Усе растраленыя зьяўляюцца або быўшымі царскімі афіцэрамі, ці ўрадоўцамі, або проста грамадзкімі дзеячамі.

Гэтае забойства, якое выканана бяз суду, а толькі па капрысу палітычнае паліцыі, газеты ўсяго сьвету жорстка крытыкуюць. Крытыкуюць дзеля таго, што ў наш цывілізаваны век не павінна быць гэта, каб за праступкі нейкіх фанатыкаў, як напрыклад Кавэрды, былі адказныя людзі, якія нічога дрэннага ня ўчынілі, а былі пад арыштам толькі дзеля таго, што па думцы Г.П.У. зьяўляліся небясьпечнымі элементамі.

У Радавай Беларусі.

У некалькіх верстах ад Менска здарылася катастрофа з дрэзінаю, якая звалілася пад аткос чугункавае лініі. Праваднік дрэзіны забіўся на месцы, а старшыня мінскае чэразвычайкі Опанскі і яго сэкратар, якія ехалі гэтаю дрэзінаю моцна паранены. Опанскі памёр. Катастрофу дрэзіны выклікалі няведамыя зьлячынцы, якія разшырылі чугунковыя рэльсы.

Газеты зьяшчаюць весткі з Масквы, што каля вёскі Мушына беларускія паўстанцы напалі на вайсковы аддзел чэразвычайкі і на сотню кавалерыстаў. Быццам паўстанцы мелі ручныя кулямёты, дык адзел рэгулярнага савецкага войска мусіў уцякаць трацячы 30 чалавек забітымі і раненымі.

свайей загнанай і паняволенай Вацькаўшчыне.

І вось, гэтую праяву ў жыцьці Беларусаў на чужыне мы шчыра вітаем!

Вітаем сыноў Беларусі, якіх капрысная доля адарвала ад Вацькаўшчыны і перакінула за акіяны за тое, што яны не забылі роднае старонкі і помняць аб ёй.

Што і там пад чужым дахам, яны ўмелі захаваць пачуцьцё любасьці да роднага краю!

Вітаем і за тое, што параскіданыя па ўсяму разлегламу абшару Амэрыкі, яны пачынаюць гуртавацца ў свае нацыянальныя арганізацыі!

ВЫБАРЫ Ё САМАЎРАДЫ.

Беларускія і Расейскія Выбаршчыкі!

Помніце, Ваш сьпісак кандыдатаў у
радныя месцавай Рады

нумар першы (№ 1).

Усе, як адзін чалавек, галасуйце за
гэты сьпісак і Вы будзеце мець сваіх прад-
стаўнікоў у Віленскай мест. Радзе, якія бу-
дуць бараніць Вашыя нацыянальныя, куль-
турна-просьветныя і эканамічныя інтарэсы.

Кандыдаты сьпіску № 1 (Аб'яд- нанага Беларуска-Расейскага Ка- мітэту):

1. БАГДАНОВІЧ ВЯЧАСЛАЎ, сэнатар.
2. ЕМЕЛЬЯНАЎ ІВАН, прамысловец.
3. ЯРЕМІЧ ФАБІАН, пасол сойма.
4. САВКОВ МІКАЛАЙ, інжынер.
5. РАХЛІН-РУМЯНЦЭВ АЛЕКСАНДАР,
інжынер.
6. ВІЛЬДЗЮКЕВІЧ АДАМ, эканаміст.
7. БУТУРЛІН АЛЕКСАНДАР, улас. дому.
8. ДУБЕЙКОЎСКАЯ ЮЛІЯНА, вучыцелька.
9. ЯЦЫНА АЛЕКСАНДАР, бугальтар.
10. ГРЖЫБОЎСКІ ЯЗЭП, др. ўлас. дому.
11. ШПЛЕЎСКІ ГРЫГОРЫ, псаломшчык.
12. ВАСІЛЕВІЧ ДІОМІД, рамесьнік.

Аб'яднаны Беларуска-Расейскі
Выбарчы Камітэт.

Мітынгі

Аб'ядн. Беларуска-Расейскага Выб. Камітэту.

Ня глядзячы на дождж, у нядзелю 12 чэр-
веня адбылося прадвыбарнае ВЕЧА (мітынг)
Аб'яднанага Беларуска-Расейскага Выбарчага
Камітэту ў салі Крэйнгеля а 4-ай гадзіне.

Веча адкрыў гр. Емельянаў, далей з пра-
мовамі выступалі гр. гр.: Вільдзюкевіч, Румян-
цаў, сэн. Багдановіч, Гарачка і Кузьміцкі.

Наступнае веча адбудзецца ў чацьвер 16
чэрвеня а гадз. 2 у салі „Макабі“ на Наўга-
родзкай вул.

Сьпіскі кандыдатаў.

У сувязі з выбарамі ў Віленскую места-
вую раду ў галоўны выбарчы камітэт падана
12 важных сьпісак кандыдатаў у радныя.

Сьпіскі ідуць пад наступнымі нумарамі:

- № 1. Аб'яднаны Беларуска-Расейскі Вы-
барчы Камітэт (сэн. Багдановіч).
 - № 2. П. П. С. (інж. Чыж).
 - № 3. Саюз жыдоўскіх кабет (Эпштэйн).
 - № 4. „Бунд“ (Каган).
 - № 5. Літоўскі сьпісак (д-р Шлапзліс).
 - № 7. Камітэт абароны праў работніка (Лу-
кашэўскі).
 - № 8. Жыдоўскі нацыянальны сьпісак
 - № 9. Ня існуе.
 - № 10. Аб'яднаны Польскі Выбарчы Камітэт
(Ян Пілсудскі, мін. Станевіч).
 - № 11. Фікцыйны.
 - № 12. Безпартыйны (абшарніцкі) Выбарчы
Камітэт (праф. З. Юндзіл).
 - № 13. Ня існуе.
 - № 14. Цэнтральны Польскі Выбарчы Камі-
тэт (эндэцкі) (праф. Комарніцкі).
 - № 15. Аб'яднаны Выбарчы Камітэт (Пол.
Парт. Сац. лівіца) (інж. Заштаўт, Дідзюль).
- З вышэй падана бачым, што Беларусы
ідуць на выбары ў Віленскую меставую Раду
адным нацыянальным сьпіскам, пад № 1, Ра-
сейцы таксама адным, Літоўцы таксама маюць
толькі адзін сьпісак, жыды маюць 4 сьпіскі (№
3, 4, 6 і 8), а Палякі 6 сьпісак (№ 2, 7, 10,
12 і 15).

Такім чынам, прыходзіцца цешыцца, што
беларускія галасы не разаб'юцца, а пайдуць на
адзіны сьпісак № 1.

Рожнагалосіца сярод работнікаў.

Як ведама, ад самага пачатку абвешчань-
ня выбараў, польскія работнікі з пад сьцягу
П. П. С. (ляв.) вялі перагаворы з ананімным
Бел. Выбарчым Камітэтам, якога рэпрэзэнтую
„Наша Праўда“. Ня глядзячы на прынцып салі-
дарнасьці работніцкае клясы—польскія работ-
нікі з П. П. С. не хацелі даць беларускім ра-
ботнікам месца ў радзе. Гэта выклікала тое,
што да апошняга дня складаньня сьпісак кан-
дыдатаў (11-га чэрвеня), няк ня можна было
даць ісьці да згоды паміж беларускімі і польскімі
работнікамі. Гэтая рожнагалосіца давяла да та-
го, што апошнім сьпіскам кандыдатаў быў па-
даны якраз работніцкі сьпісак № 15, і то, каб
„Наша Праўда“ не ўступіла свайго месца Па-
лякам, дык сьпісак быў-бы зусім запозьнены.

З вышэй падавана бачым, што „Наша
Праўда“ ідзе ў хвасьце за П. П. С., бо адка-
залася ад свайго прадстаўніка Беларуса ў мес-
тавай радзе, перадаючы абарону Беларусаў-ра-
ботнікаў Палякам з П. П. С.

Такая пастаноўка справы выклікала вялі-
кае абурэньне сярод беларускіх работнікаў
і затым яны паставілі ісьці на выбары на-
цыянальным фронтам і галасаваць за беларускі
сьпісак № 1.

Голас работніка.

У суботу пайшоў я ў польскую пральню,
каб атрымаць бялізну, якую аддаў мыць. Але-ж
акурат, бялізна мая была не гатова, дык мусіў
крыху пачакаць, пакуль выпрасавалі кашулю.

І вось, што я пачуў.

Адна работніца гавора папольску да дру-
гой: „учора я бачыла дзьве дзяўчыны. Абедзве
ўбраныя прыстойна, адна нават студэнтка, але
гаварылі яны пабеларуску. Аж,—кажа—я за-
дзівілася, пастаяла наглядзела ды паслухала.
Калі гавораць пабеларуску, дык няхай-бы і
адзяваліся-б гэтак сама!... А то вось, халерныя,
як адзявацца, адзяюцца панашаму, а як гаварыць,
дык ломяць язык чорт ведае як“. Вось
якое перакананьне маюць польскія работніцы
адносна Беларусаў. Але справа ня ў гэтым, а ў
тым, што з тае гутаркі, якую я прывёў вышэй
паказваецца ня толькі галава, нятолькі пятка,
а ўсёе польскі шавінізм. І гэты шавінізм у
самай звычайнай работніцы, якая сама блага
гавора па польску, але якая мо' хоць не сьвя-
дома, але-ж глыбока ўтапілася ў польскім ша-
вінізме.

Гэтакіх здарэньняў я меў ужо нямала ў
месце. Тое што асаднікі, нават самыя найгорш
заваняны з галітою, маюць ня меней шавінізму
як тая работніца, аб гэтым ня трэба гаварыць.
Але-ж хочацца адзначыць што і сярод белару-
саў—каталікоў, якія ня ўмеюць на т гаварыць па-
польску, шавінізм польскасьці моцна ўкара-
ніўся. Гэты маленькі эпизод прайшоў бы без ня-
кага ўражаньня, калі-б я прышоўшы дамоў не
прачытаў у „Нашай Праўдзе“ № 20, артыкул
„Да выбараў у гмінах“.

З гэтага артыкулу я дазнаўся, што у
№ 45 „Сялянская Ніва“ заклікае сялянства ісьці
на выбарах „адзіным нацыянальным фрон-
там“. Далей у „Нашай Праўдзе“ стаіць пытань-
не: „як-жа разумець гэты заклік? адказ: „ясна,
што паны сельсаюзынікі ўзашлі на дужа коўзкі
шлях“.

Ага, думаю, цяпер, дык я таксама зразу-
меў, што па „Нашай Праўдзе“, нацыянальны
беларускі фронт, гэта „дужа коўзкі шлях“. Не
адкідаю—гэта коўзкі шлях, але не для таго каго
хоча зьбіць „Наша Праўда“.

Далей я чытаю, што на сьвяткаваньні
ўгодкаў абвешчаньня незалежнасьці Беларусі
былі палянафілы Умястоўскі, Мамонька, Кось-
цевіч, дык чаму-ж іх а таксама і Паўлюкевіча
і Вярыкоўскага ды Падбярэскага не запрасіць
у „адзіны нацыянальны фронт“?

У сувязі з гэтым адкажу, што сьвятка-
ваньне ўгодкаў і выбары ў гмінныя самаўрады—
дзьве розныя рэчы!...

Сьвяткаваньне, гэта дэманстрацыя. Дык на
гэтакай дэманстрацыі і павінны быць усе, бо
толькі тагды выявіцца сымпатыі і антыпатыі
да таго, што дэманструецца. На сьвяткаваньні
ўгодкаў незалежнасьці Беларусі дэманстравалася
прыхільнасьць Беларускага народу да яго
нацыянальных незалежніцкіх ідэалаў. Тут былі
і дэманстранты і наглядчыкі. І вось, пасля
дэманстрацыі можна стала падрахаваць яе
вынікі.

Перадусім стала ведама, што як Паўлюке-
віч, гэтак сама і Луцкевіч, да нацыянальнага
фронта не належаць, бо ня толькі што не пры-
малі ўдзелу ў дэманстрацыі, а жорстка асу-
дзілі за гэта таго, хто дэманстравалі. Па іхняму
зданьню, незалежнасьць Беларусі не патрэбна.
Паказаў сябе і Умястоўскі, тагды напі-
саўшы, што, як вынікае з дэманстрацыі, дык
сіла Беларусаў—нікчэмна.

Былі на сьвяткаваньні і іншыя народна-
сьці: літвіны, жыды, палякі ўсіх гатункаў
і вось кожны з гэтых наглядчыкаў вынес сваё
ўражэньне, якое і было адбіта і выявлена тым
ці іншым спосабам.

З гэтых усіх уражаньняў зрабіў пэўна
нейкія вывады і ўрад.

Якія-бы ўрад не рабіў вывады, усе-ж такі
ён пераканаўся, што Беларуска народ, як гэтакі,
жыве і што мае выразныя тэндэнцыі да дзяр-
жаўнай самабытнасьці.

Але проці гэтае самабытнасьці, паміма
польскага Ураду, што натуральна, змагаюцца
і тыя асобы, якія лічаць чамусьці сябе Белару-
самі, але-ж ня хочуць, каб Беларусь была—
незалежна.

Аб гэтым сьведчыць артыкул: „да выбараў
у гмінах“ з „Наш. Праўды“.

Я думаю, што „Сялянская Ніва“ пішучы
аб „Нацыянальным фронце“ мела на віду таго,
хто запраўды стаіць на грунце беларускасьці,
а не таго хто здраджае ёй, дык вось і будзе
адказ „Нашай Праўдзе“ чаму ня трэба Белару-
сам буржуазных „падшыванцаў“ б'ёлоруса Пав-
люкевіча і bialorusina Umiasowskiego.

Цяпер адкажу, чаму ня трэба Беларускам
ніякае ўгоды і згоды нават і з працоўнымі чу-
жой нацыянальнасьці (а асаднікі ці не працу-
юць?), якія шовіністычна настроены проці пра-
цоўных Беларусаў.

Я прывёў „маленькі эпизод“ з работніцы-
полькі, я прывёў у пачатку гэтага артыкулу
сылку на тое, што польскія работнікі і сяляне
ўтапіліся з галавою ў шавінізм, вось чаму
нам трэба ісьці нацыянальным фронтам, вось
чаму Беларусы-сяляне пры выбарах у гмінныя
самаўрады не паслухаюць „Нашае Праўды“,
якая дае „цэнныя“ рады паказацца з польскімі
шавіністамі, і—выберуць толькі сваіх працоў-
ных сялян, а Беларуска работнікі ў Вільні бу-
дуць галасаваць толькі за сьпісак № 1, каб па-
мінуць чужое балота, у нетры якога кліча „На-
ша Праўда“.

Работнік - Беларус

3 украінскага жыцьця.

5 і 6 г. чэрвеня ў Луцку на Валыні ад-
быўся украінскі праваслаўны царкоўны зьезд.
Прысутнымі было да 800 дэлегатаў прадстаўні-
коў ад украінскіх парахвіяў і брацтваў. Такса-
ма былі прысутнымі украінскія паслы і сэнатары.

Зьезд абгаварыў дакладна балячкі украін-
скага царкоўнага жыцьця ў Польшчы і прыняў
цэлы рад пастановаў, у якіх жадае украінізацыі
царквы і пэрыядычнага скліканьня царк. зьездаў.

Зьезд востра высказаўся проці мітрапаліта
Дзяніса за ўсю яго палянафільскую палітыку.
Выкананьне прынятых пастановаў зьезд
даручыў выбранаму царкоўнаму камітэту пад
старшынствам д-ра Рычынскага.

Арышты камуністых.

У Львове паліцыя арыштавала студэнтаў
Касака і Аганоўскага, якія запозваны ў пры-
належнасьці да камуністычнае партыі Заходняе
Украіны.

Арыштаваны таксама нейкі Лібштэйн, які
быццам быў кур'ерам паміж камуністычнаю
цэнтраліяю ў Гданску і львоўскаю камуністыч-
наю арганізацыяю.

Арышты ўжо перасталі быць дзівам, але-ж
тое, што не праходзіць таго дня каб не адбы-
лося таго ці іншага спатканьня ўлады з каму-
ністымі—змушае зрабіць адпаведныя вывады.

Мусім сказаць, што Польшча патрабуе ка-
пітальнае рэпэрацыі.

Беларусы, работнікі і працоўная інтэлігенцыя, галасуйце на сьпісак № 1

Выбары да самаўрадаў на правінцыі.

СЯЛЯНЕ БЕЛАРУСЫ!

Па ўсіх кутках Заходняе Беларусі пачаліся выбары ў валасныя і месставыя рады. Сяляне, Беларусы, ваш сьвяты абавязак—прыняць дзейны ўдзел у выбарах і правесці сваіх сялянскіх прадстаўнікоў у рады. Кожны, хто мае 21 год, няхай ідзе на раённы (абвядовае у вёсцы) сабранны і выбірае сяброў валаснога сабранны. У сябры валаснога сабранны трэба выбіраць толькі сялян, сьведамых і стойкіх Беларусаў, якія патрапяць арганізавана выступіць на валасным сабранны і выбраць у раду добрых барацьбітоў за лепшую вашу долю. Пры выбарах высьцерагайцеся рожных баламутных элемэнтаў, што гандлююць беларускімі справамі, а ідучы нацыянальным беларускім фронтам, выбірайце толькі сваіх сялянскіх прадстаўнікоў.

Усе інфармацыі аб выбарах і выбарны закон былі зьмешчаны ў № 46 „Сял. Нівы“. Калі ўлады ці іншыя групы, што ідучы проці сялянства будуць нарушаць выбарны закон, неадкладна падавайце жалабы выбарнаму камісару згодна з §§ 40—42 закону аб выбарах.

Цэнтральны Камітэт
Беларускага Сялянскага Саюзу
Вільня. Завальная 6—5.

Выбары да самаўрадаў.

У м. Ракава, Маладэчанскага пав., выбары ў маставую раду вызначаны на 20 чэрвеня с. г.

У м. Радашкавічах, Маладэчанскага пав., выбары вызначаны на 10 ліпеня с. г.

На наваградчыне, у месставыя рады выбары вызначаны:

на 17 ліпеня с. г. м. Ліда,
„ 3 „ „ „ Несьвеж,
„ 3 „ „ „ Клецк,
„ 10 „ „ „ Стоўпцы.

У Цырынскай, Дварэцкай, Горадзечанскай, Карэліцкай, Кушэлёўскай, Любчанскай, Негнявіцкай, Пачоўскай, Райчанскай, Шчорсаўскай і Усельюбскай воласьцях, Наваградзкага павету, у днях ад 12 да 19 г. чэрвеня адбудуцца выбары ў абводах (раёнах) сябраў на валасное сабранны, ад 19 да 28 г. чэрвеня будуць ад-

бывацца валасныя сабранны для выбараў сябраў валасных радаў.

У Рубежэвіцкай, Сьвешэнскай, Мірскай, Ярэміцкай, Жухавіцкай і Дзерэвенскай воласьцях, Стаўпецкага павету, выбары ў абводах мелі адбыцца 12 г. чэрвеня, а пасля распачнуцца валасныя сабранны.

У Сіняўскай, Грыцевіцкай, Заастрэвецкай, Клецкай, Ланскай, Ласунскай, Говезнянскай, Горадзейскай і Сноўскай воласьцях, Нясьвіскага павету, мелі адбыцца выбары па абводах 12 г. чэрвеня, а валасныя сабранны—18, 19 і 20 г. чэрвеня.

Мелі адбыцца 12 г. чэрвеня выбары ў абводах:

У Дакудаўскай, Дзёнброўскай, Эйшыскай, Ганчарскай, Івейскай, Мыскай, Новадворскай, Острынскай, Радунскай, Ружанскай, Седліскай, Собакінскай, Суботніцкай, Шчучынскай, Тарноўскай, Васілеўскай і Заблоцкай воласьцях, Лідзкага павету.

А таксама:

У Болентанскай, Івенецкай, Юраціскай, Налібоцкай, Трабскай, Вішнеўскай, Волмянскай, Валожынскай, Забрэскай, Першайскай і Лугамавіцкай воласьцях, Валожынскага павету.

У Астроўскай, Крывошынскай, Новамыскай, Ляхавіцкай, Старовіцкай, Молчалскай, Горадыскай, Дарэўскай, Ястрабскай, і Добрамьскай воласьцях, Баранавіцкага павету.

І ў Быценскай, Чэмерскай, Дзевяткўскай, Кастрэвіцкай, Казловіцкай, Курывавіцкай, Міжэвіцкай, Рогацінскай, Старавейскай, Шыдлоўскай і Жыравіцкай воласьцях, Слонімскага павету.

Выбары ў Браслаўі.

31 траўня г. г. адбыліся выбары ў браслаўскую валасную раду.

Як нас інфармуюць выбрана: 3 Палякоў, 2 Жыдоў, 6 Беларусаў і 3 гэтакія асобы, якія вісяць між небам і зямлёю.

Ходзяць чуткі быццам ўлады хочучь гэтую новую раду „прасеяць“, а то нават і вызначыць новыя выбары.

3 жыцьця Польшчы.

СУД НАД КАВЭРДАЙ.

Сёньня ў Варшаве надзвычайны (дарэчы) суд разглядае справу Б. Кавэрды, забойцы савецкага пэла Войкыва.

Кавэрдзе пагражае кара сьмерці.

Справа пазыкі.

Выехалі ў Парыж для заканчэньня працы над кантрактам у справе пазыкі: д-р Млынарскі, Моннэт і Фішэр. Перад гэтым выехаў у Парыж адзін з дырэктараў Польскага Банку—З. Карпінскі. На гэтым тыдні павінна ўжо нарэшце адбыцца падпісаньне кантракту аб пазыцы.

„Вызваленьне“ пераходзіць у апазыцыю.

Адбылося сабранны польскае партыі „Вызваленьне“ з прадстаўнікамі ад усіх ваяводстваў. На гэтым сабранны „Вызваленьне“ вельмі востра крытыкавалі ўрад марш. Пілсудскага за тое, што ён не прыхіляецца да справы дробнага сялянства.

Міцькіная акцыя.

Міцька, б. адказны рэдактар „Сял. Нівы“, зьмясціў пісьмо ў „Бел. Слово“ якім ізноў пьвердзіць, што быццам быў сябрам віленскага гуртка Сялянскага Саюзу і быццам партыйны білет атрымаў ад с. Стэповіча.

З прычыны гэтага, ізноў падаем да агульнага ведама, што Міцька сябрам Сял. Саюзу ня быў і партыйны білет Сял. Саюзу гр. Стэповічу яму выдаць ня мог і ня выдаў, бо сам Стэповіч так-сама ў Сял. Саюзе сябрам ня быў і ня ёсьць.

Усёй гэтай „міцькінай акцыяй“ кіруе Павлюкевіч, якому ходзіць аб тое, каб паказаць сваім хлебадаўцам, што сябры з беларускіх партыяў ідучы да яго ў палянафільства. Але-ж Павлюкевіч памыліўся, бо Міцька, у чым ужо Павлюкевіч пэўна пераканаўся, як работнік, дык нічога ня варт, а падтрымаць марку пераходам, ня будучы сябрам Сял. Саюзу таксама ня можа. Пажадана было-б бачыць фатаграфію міцькінага партыйнага білету Сял. Саюзу на старонках „Бел. Слова“, тым болей, што для ілюстраванай часопісі зрабіць гэта не цяжка. Тагды марка Павлюкевіча паднімецца.

Інтэрпэляцыя у справе арыштваных беларускіх паслоў.

У сувязі з перавязеньнем арыштваных беларускіх паслоў і дзеляць у вострог у Вронках, а таксама з прычыны зацягваньня сьледства, якое ўжо трывае 5 месяцаў, Беларускі Пасольскі Клюб, на першым чарговым паседжаньні Сойму (20-чэрвеня) маніцца падаць Інтэрпэляцыю і прасіць Маршалка Сойму паставіць яе на парадак дня паседжаньня Сойму.

Як заваеўваецца паветра.

Ліндбэрг, які пераляцеў удачна Атлянтыцкі акіян атрымаў ад свайго амэрыканскага ўраду чын палкоўніка. Пасля гасьцінасьці ў Эўропе ён ужо вяртаецца дамоў, а там, у Нью-Ёрку гатуецца Ліндбэргу багатая сустрэча. Прывітаць Ліндбэрга вылеціць 50 самалётаў. Будуць спатыкаць яго 2 мільёны чалавек, ужо сабрана некалькі вазоў пісем, тэлеграм і розных падарункаў, а таксама і гасьцінцаў.

Другі амэрыканскі лётнік Чэмбэрлен, у кампаніі прамыслоўцы самалётаў Левіна, які таксама пераляцеў Атлянтыцкі акіян, на запытаньнях рожных урадаў Эўропы езьдзіць па сталічных местах ды балюе. Падарожнік Чэмбэрлена Левін маніцца наладзіць паміж Амэрыкай і Эўропай сталую паветраную камунікацыю. Ужо цераз год, па думцы Левіна, павінна распачацца рэгулярныя рэйды цераз акіян на самалётах.

Але-ж ня ўсім гэтак лёгка, як Ліндбэргу і Чэмбэрлену, паслухмяна паветра, бо акурат, калі яны спраўляюць урачыстыя абходы ў чэсьць сваёй перамогі над паветрам, два ангельскія лётнікі ў Лёндане ўпалі і разбіліся, а таксама забіўся партугальскі лётнік у Лісабоне, ды другі партугальскі лётнік, які ляцеў з паўднёвае ў паўночную Амэрыку недзе загінуў.

Ёсьць весткі быццам амэрыканскі лётнік Бірд паспешна гатовіцца ў падарожу на самалёце цераз Атлянтыцкі акіян. Ён маніцца ўзяць з сабою двух пасажыраў і пераляцець з імі з Нью-Ёрку ў Парыж, а з Парыжа, пасля дванаццаці гадзін адпачынку, ізноў ляцець у Нью-Ёрк.

Вось як заваеўваюць людзі паветра падарджуючы яго сваёй волі!

Нарэшце схамянуліся.

Большасьць праваслаўнага духавенства ў нас, узгадаваная дэспатычнай царскай уладай, прывыкла схінаць галаву перад усялякай сілаю, паслушна і пакорна служыла гэтае духавенства дужым гэтага сьвету нават проці свайго сумленьня. Але за расейскіх часоў, хоць гэтае служэньне сьвецкай уладзе было вельмі агідным, яно ня так кідалася ў вочы, бо сама сьвецкая ўлада, хоць і дэморалізавала царкву, прымушаючы яе быць сабе памочніцай у сваіх далёка не заўсёды этычных імкненьнях, то, з другога боку, рупілася каб царква захавала свой аўтарытэт у народзе.

Затое з прыходам да нас польскае ўлады шкоднасьць залежнасьці царквы ад сьвецкага ўраду выявілася ў усёй сваёй вялічынні. Большасьць праваслаўнага духавенства, як нішшага так і вышшага, здавалася навіперадку пусьцілася выслужываць сабе ласку ў сьвецкай уладзе, не азіраючыся ані на патрэбы сваіх верных, ані на царкву, нават з яўнаю шкодаю для царквы. Ня хочам разглядаць гэтае справы тут шырака, зьвернем толькі ўвагу што, дзякуючы гэтаму падлыжніцтву, сталася з Праваслаўнай духоўнай Сэмінарыяй у Вільні. Духавенства проста перадала яе ў рукі сьвецкай, чужой веры, улады, а сабе пакінула толькі нагляд над рэлігійна-маральным узгадаваньнем. Дзеля тае-ж ласкі ў улады у Сэмінарыю была ўведзена як выкліковая польская мова. За якісь час ад Сэмінарыі вельмі мала асталося. Яна сталася якойсь дзіўнай польскай гімназіяй, дзе за срэбнікі самі расейскія і абруселія праваслаўныя вучыццалі ўзяліся за палёнізацыю сваіх вучняў. Праўда, палёнізацыя не ўдалася, але Сэмінарыя аканчальна страціла свой духоўны характар.

Але вось гэткая польская „праваслаўная гімназія“ аказалася праваслаўным Беларускам непатрэбнай, бо духоўнага ў ёй мала, а польскіх гімназіяў і без яе ёсьць даволі. Пачаўся несьведомы, проста ўчудзьдэвы байкот гэтае гімназіі. Напрыклад сёлета ў першай клясе ёсьць усяго 6 (шэсьць) чалавек! І гэта ня глядзячы на тое, што пры сэмінарыі-гімназіі ёсьць інтэрнат.

Тое, што вастрэй праявілася ў адносінах да Сэмінарыі, сталася болей-меней па ўсім краю, іменна: народ, бачачы, што ягонае духавенства аб ім і царкве ня рупіцца, а рупіцца толькі аб сваіх асабістых карысьцях і дзеля іх аддае цэзару і цэсараве і Божае, сам адхінуўся ад духавенства, пачаў яго чурацца і або кінуўся ў бязвер'е, а з ім у дэморалізацыю або ў розныя сэкты.

Доўга праваслаўнае духавенства сьведома заплішчывала вочы, ня хочучы прызнаць новага і страшнага зьявішча. Здавалася, што настаў канец Праваслаўнай Царквы ў Заходняй Беларусі, што яна разваліцца. Але ці то пад упывам народнага абурэньня, ці пад уплывам сьведомых беларускіх адзінак з паміж самога духавенства, ці мо' духавенства напасьледак зразумела, што яно сячэ дзерава, на котрым сядзіць, але яно схамянулася. Нядаўна Сьвяцейшы Сьнод Праваслаўнай Царквы ў Польшчы зрабіў пастанову, каб Праваслаўнай Сэмінарыі ў Вільні вярнуць яе духоўны выгляд, зраўняўшы яе з Праваслаўнай Сэмінарыяй у Крэманцы. Гэта, здаецца, першы самастойны крок праваслаўнага духавенства ў нас. Дай Божа, каб ён быў першай ластаўкай на гэтай новай дарозе. І хоць пастановаю сваёй Сьвяцейшы Сьнод вельмі асьцярожна прабуе вылучыць (і то напалову) толькі адну баячку нашага царкоўнага жыцьця, але ўсё-ж такі яе, як першы крок, трэба прывітаць.

Incertum.

УВАГА!

УВАГА!

Беларускі Народны Тэатр.

Вышла з друку кніжка першая для БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ТЭАТРУ

СЦЭНІЧНЫЯ ТВОРЫ

БОТЫ, МКІТАЎ ЛАПАЦЬ, ПАКОЙ
У НАЙМЫ, ЧОРТ І БАБА,

Цана 1 зл. 20 гр.

З упісной перасылкай цана 1 зл. 65 гр.

Выпісаць можна, прыслаўшы ўсю суму,
або задатак ня меншы за 50 гр.,

з кнігарні „ПАГОНЯ“

Wilno, Zawalna 7.

Што дзеецца ў сьвеце?

Радавы Саюз.

У Петраградзе невядомыя два мужчыны кінулі дзве бомбы ў памешканьне ўсесаюзнага камуністычнага клюбу. У клюбе адбывалася сабраньне камуністых. Ад выбуху бомбаў 26 камуністых рэнена. Зьлячынцаў выкрыць не ўдалося.

У Вернявудзінску на Сібіры распачаўся судовы разгляд справы 88 будыйскіх бур'яцкіх духоўнікаў, якія абвінавачваюцца ў прыналежнасьці да контр-рэвалюцыянераў. Быццам з-за іх агітацыі ў некаторых мясцовасьцях, бур'яты-сяляне адказаліся плаціць падаткі.

У Херсане, у Нікалаеве і Адэсі, у сувязі з апошнімі антыбальшавіцкімі замахамі, арыштавана многа асобаў, якія лічыліся не „благанадзейнымі“.

Падзеі ў Кітаі.

Чанг-Тсо-Лінаўская армія ізноў разбіта. Паўднёвая армія Чанг-Кай-Шэка, і Фэнга наступаюць на Пэкін—сталіцу Кітаю, дзе дагэтуль панавалі Чанг-Тсо-Лін. Яго армія пацярпела вялікія страты як у людзях так і матэрыяльна. Аднак-жа ня глядзячы на гэта Чанг-Тсо-Лін заявіў, што Пэкін у наўднёўцам не аддасць: мае намер бараніцца.

Паміж нацыяналістам Чанг-Кай-Шэкам і Ханькаўскімі камуністамі барацьба неяк прыціхла, хоць згоды таксама няма. Пакуль б'юць Чанг-Тсо-Ліна, дык біцца паміж сабою нямаюць часу.

Чанг-Тсо-Лін запрапанаваў Чанг-Кай-Шэку згоду, але-ж апошні ня верачы ў шчырасць Ліна ад згоды адказаўся.

Румынія.

У Румыні адбылася зьмена ўраду. Прэм'ер гэн. Авэрэску на жаданьне караля падаўся з усім кабінэтам у адстаўку.

Новы ўрад па даручэньні караля стварыў кн. Штырбэй.

У Кастанцы, дзе знаходзіцца румынская газавая прамысловасьць, паўстаў вялікі пажар. Магчыма, што пасьля пажару газавая прамысловасьць на доўгі час прыпыніць сваю дзейнасьць. Тушыць пажар мабілізаваны жыхарства і сабрана войска. Некалькі чалавек уцярапела ад агню, а некалькі атруцілася дымам. Матэрыяльныя страты вялікія.

Балканы.

Албанскі пасол не паслухаў свайго ураду ды астаўся ў Югаславіі. У Албанію вяртацца ня хоча.

Сэсія Лігі Нацыяў.

Гэтымі днямі распачнуцца паседжаньні Рады Лігі Нацыяў. Сябры Рады ўжо зьяжджаюцца.

Францыя.

Францускі парлямэнт адкінуў 281 голасам проці 243 урадавую ўставу аб аддачы ў арэнду шведскаму таварыству французскага сернікавага манаполію. Дык на гэты раз Пуанкарэ не пашчасьціла. Гэта можа выклікаць адстаўку яго кабінэту.

Да Беларускага Грамадзянства.

Цяжкія гаспадарчыя варункі сялян вясною наагул, а тым больш у гэтым позьнім годзе, змушаюць адных сялян прасіць аб прыняцьці ў лік сяброў Банку і аб выдачы ім пазык, а другіх, якія раней атрымалі пазыкі і падышоў ужо тэрмін іх сплаты, пазбаўляюць магчымасьці зьвярнуць гэныя пазыкі ў вызначаны тэрмін. Такім чынам, для Банка стварылася няпрямая становішча, калі ён ня мае магчымасьці выдаць пазыкі сваім новым сябрам.

Наглядная Рада і Управа Банку, якія разглядалі стварыўшыся варункі на сваім сумесным паседжаньні 30 траўня г. г., настанавілі: зьвярнуцца з заклікам праз прэсу да сяброў Банку с просьбай аб акуратным звароце даўгоў, дзеля таго, што акуратны зварот даўгоў зьяўляецца падставай нармальнага жыцьця і развіцьця Банку. Адначасна Наглядная Рада і Управа Банку заклікаюць тое Беларускае Грамадзянства, якое мае вольныя грошы ўносіць іх на перахоў у свой Банк на працэнты. Узносы прымаюцца ў золтых і далярах, золтыя перарахоўваюцца ў даляры і зьвяртаюцца ў далярах, або ў золтых на курсу даляра.

Беларускі Коопэратыўны Банк у Вільні. Тав. з агран. адказн.

Обстоуская лёгіка.

Хто уважна чытае газэту „Наша Праўда“ (праўдавай „Няпраўда“) той ужо заўважыў, што на яе старонках, так сама і на старонках яе пацярэдніц, бывае сем пятніц. Газэта не прытрымліваецца ніякіх лёгічных прынцыпаў: раз кажа белае, другі раз чорнае, трэці ізноў белае, і так без канца. Калі ходзе аб яе наймагутнейшага праціўніка „Сялянскую Ніву“ дык „Н. Праўда“ чуюцца зусім пабітаю і затым, каб хоць трохі чым небузьд укольнуць „С. Н.“ і Саюз, „Н. П.“ стварае сабе нейкія няістныя, ілюзарныя падставы і на іх будзе свае пазбаўленьня лёгікі вывады. Ёсьць ведама, гэта усё разлічана на найцяжнейшых чытачоў „Н. Праўды“, сярод якіх найлепшы пасьпех могуць мець толькі такога роду беспрынцыповыя газэты, як „Н. Праўда“. Помніце добра, як ня так даўно гэная газэта закідала нам згодніцтва з „Бел. Днём“ ды „Бел. Словам“, а зараз у наступным нумары сама сябе прарэкла і пісала, што „Сял. Ніва“ конкуруе з гэнымі польскімі газэтамі. Дзе-ж тут лёгіка?! Да такіх абсурдных прарэчных адзін аднаму вывадаў можна даходзіць толькі тады, калі гэтыя вывады не апэртны на ніякіх канкрэтных фактах.

Вось яшчэ адзін прыклад нашапраўдаўскай лёгікі. У сувязі з забойствам пасла Войкава „Наша Праўда“ напісала, што польская ўлада правяла ў Вільні і ў іншых гарадох цэлы рад вобскаў і заарыштавала шмат Расейцаў, якія прыналежаць да манархістычнай арганізацыі і што якраз гэтыя арыштаваныя заключылі з Бел. Выб. Камітэтам блэк на выбары у Віленскую мэтавую раду. На аснове гэтых арыштаў „Наша Праўда“ робіць ужо вывад, што ўсе арыштаваныя зьяўляюцца манархістамі, знача сельсаюзнікі пайшлі разам з манархістамі! Дзіўная лёгіка! Каб гэта пісаў Обст з „Dz. Wil“ дык у гэтым ня было-б нічога дзіўнага, бо ён заўсёды памагае паліцыі.

Калі, скажам, арыштоўваюць Беларуса, то ён піша, што паліцыя выкрыла камуністычнага галавара, калі арыштоўвалі грамадаўцаў, дык ён распінаўся аб арыштах камуністых!

Але з Обстам ніводная сапраўды беларуская часопісь не згаджаецца, нат і „Н. Справа“ ці ейнаяўхрышчоніца. „Н. Пр.“ не згаджаецца з тым, што калі паліцыя арыштоўвае пад закідам камунізму, дык арыштаваныя канешна мусяць быць камуністамі.

Інакш здарылася ў справе арыштаў Расейцаў. Тут „Наша Праўда“ пайшла па дарозе Обста—памагаць паліцыі арыштоўваць. І вась „Наша Праўда“, прызнала паліцыі рацыю, што калі паліцыя шукала манархістых і зробіла пагалоўныя арышты, дык усё арыштаваныя якраз зьяўляюцца віноўнікамі, якіх паліцыя і трэба было арыштаваць.

Прыклад з арыштамі Беларусаў гаворыць аб бюсэнсоўнасьці такога вываду, але як Обст, так і „Н. Праўда“ толькі такімі вывадамі і займаюцца.

Да нас пішуць.

Аб нашым жыцьці.

(В-ка Шутаўчы, Апшмянскага пав.)

Нашы сяляне з лічбы сьвядомых Беларусаў залажылі Гурток Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры і пачалі пасьпешна працаваць.

Пабачыўшы працу і яе скоры пасьпех, шутаўскія саламяныя Палякі зварухнуліся ды ўзяліся закладаць, ведама, польскія „kółki“. Залажылі „kółko młodziuzy“ і „kółko strzelców“, а цераз гэта вельмі часта сталі зьяўляцца ў Шутаўчы розныя панкі, якія нагаварваюць сялян на сваю руку і дзеля баламуцтва абяцаюць залатныя горы ды рай на зямлі. Толькі гэтыя абяцанкі ўжо ня маюць вартасьці, бо прадстаўніком польскіх арганізацыяў сяляне ня вераць.

15 траўня г. г. прыехалі да нас два „прыяцелі“ і пачалі нагаварваць раздаючы польскую газэту „Nasz Kraj“ ды кніжачкі з прамовамі нейкага Касцялкоўскага.

Гаварылі аж запевіліся, начыста памучыліся, абяцаючы зямлю даць і грошай і адбудаваць дамы і ўсё тое, што каму трэба, усё што захоча. Але-ж нашы сяляне паслухаўшы трох, пачалі расхадзіцца са славамі: салодка салодзяць, але піць горка даюць...

Вось, браточкі, ніхто нам нічога ня дасць, мы ўжо перакаваліся ў гэтым, дык гуртуіцеся каля свайго роднага Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры і да працы!... Гэтым мы створым лепшую будучыню!

Дык да працы, наперад да пчасьця!... Злое ўсё згіне... Вясна ўжо на сьвеце!...

Шутаўскі Маладзед.

НАВІНЫ.

— **Беларускі Народны Тэатр.** Ужо некалькі год беларускае грамадзянства, дбаючы аб пашырэньні роднае культуры, вяло падгатаваўчую працу з мэтай арганізацыі Беларускага Народнага Тэатру.

Усьледнім годзе Беларускі Інст. Гасп. і Культ. аканчальна вырашыў гэтую справу і арганізаваў труп маладых актораў і актораў пад кіраўніцтвам гр. П. Карузы. Гэтая трупа пад назовам „Беларускі Народны Тэатр“ маніцца ў канцы чэрвеня выехаць на правінцыю і там ставіць спектаклі.

У першую чаргу „Беларускі Народны Тэатр“ маніцца наставіць спектаклі ў Сморгонях, Жодзішках, Лебедзеве, Красным, Маладэчне, Палачанах, Валожыне, Суботніках, Іўі, Любчы, Карэлічах, Наваградку, Ярэмічах, Сімакове, Турцы, Міры, Гарадзеі, Сіняўцы, Баранавічах і ў іншых мясцох, Наваградзкага і Палескага ваяводзтва.

— **Катастрофа на чугунцы.** На чугункавай лініі Берасьцень-Баранавічы 11 г. чэрвеня выкалеіўся паравоз таваровага цягніка, пры гэтым сем нагужаных вагонаў разбіта.

Кіроўнік цягніка цяжка, а два кандуктары лёгка ранены.

— **Рыхтуецца новая справа.** Ужо даўно польскія паліцэйскія ўлады рыхтавалі судовую справу кс. В. Шутовічу. Аказваецца што справа гатова. Сьледзтва ўжо закончана. Кс. Шутовіч мае хутка атрымаць акт абвінавачаньня за тое, што вучыў Беларусаў душэзбавеньню ў беларускай мове.

— **Зацьменьне сонца.** 29 г. чэрвеня мае быць зацьменьне сонца, якое можна будзе бачыць ў Эўропе, а ў тым ліку і ў нас. Месяц закрне сонца з правага боку налева, так што зацьменьне будзе для Нямецкыны частковае, а для Скандынавіі—поўнае.

— **Асуд у Вільні.** Закончыўся судовы разгляд справы 16 абвінавачаных у шпіёнстве, арганізацыя якога быццам была на тэрыторыі Дзісенскага павету. Чаеўскі, служачы чугункі, асуджан на 5 гадоў цяжкага вастрогу, 5 палудных апраўдана, а 10 засуджана ад 5 да 3 гадоў звычайнага вастрогу.

— **Асуд у Глыбокім.** Віленскі надзвычайны (даразны) суд на выездной сэсіі ў Глыбокім асудзіў на сьмерць Мікалая Забелла, 26 гадоў, які вінаваціўся ў забойстве з мэтай рабунку.

П. Прэзыдэнт просьбы аб памілаваньні не ўважыў.

Асуд выкананы.

Усіх падпішчыкаў просім прыслаць належныя за газэту грошы.

НАШАЯ ПОШТА.

Я. Шэйбаку: Газэту пасылаем Вам ад 19 траўня сёл. г.

А. Маркевічу: Газэту пасылаем на пошту Мядзьебзідчы.

І. Куніцкаму і Я. Мілішкевічу: Закон аб самаўрадах паслаі.

С. Пяюну і Фр. Грышкевічу: Кніжкі пасылаем.

Польмя: Успамін з мінулага зьмесцім.

П. Асіповічу: Карэспандэнцыю зьмесцім.

П. Леўшыку: Газэту ўвесь час пасылаем.

П. Вераб'ю: Газэту пасылаем.

СЯЛЯНЕ І РАБОТНІКІ! прысылайце афяры на палітычных вязьняў.

Клецкая Беларуска-Гімназія.

Прыёмныя экзамены ў канцы бягучага школьнага году адбудуцца ў днях:

у I клясу—23, 24 і 25 чэрвеня;

у II, III, IV, V, VI і VII кл. — 27, 28 і 29 чэрвеня.

Заявы прымаюцца ў Канцэларыі Гімназіі (м. Клецк, Нясьвіскага пав., 2-ая Татарская вул. № 4).

Да заявы трэба далучыць:

1. Мэтрыку аб нараджэньні вучня;

2. Пасьведчаньне аб адукацыі;

3. Пасьведчаньне аб прышчэпе воспы.

Дырэкцыя.